

Publicerad 2013-10-07 15:39 av viktorias klint

Den som slog sommarens sista strå

Den som slog sommarens sista strå kom även till min dödsbädd
DEN som slog sommarens sista strå kom även till min dödsbädd
Och det är sant
Det fanns inte ett endaste strå kvar

Och jag låg där
Med mina strån
Utslagna över kudden
Smekandes som guld
Runt det torra gula
Lakan läppar
Å flagnade väggar

Och där satt du
Med dina
slogna stråns fingrar
Lindade som korgar
Mjuka å stora
Runt min hand

Man kan tro att jag väntade
Man kan tro att jag väntade
Under dagens högsta timme
Men det är inte sant
Jag längtade.
Jag längtade
till septembers sol
som svepte över
gyllene fälten

Och där låg dom
sommarens sista strån
skrikandes av guld
som eko mot horisonten
klang mot sängkanten
mot allt det torra gula
lakan, läppar
å flagnade väggar .

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren viktorias klint med Poeter.se id #45816 innehar upphovsrätten